

N:o 25.

Af herr **A. J. Högstedt**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t i fråga om
*ändring af gällande bestämmelser beträffande soldatkontrakten
vid indelta armén.*

Genom Kongl. Maj:ts nådiga kungörelse angående ändring i gällande bestämmelser beträffande soldatkontrakten vid indelta armén af den 2 december 1892 har medgifvits rote- och rusthållare rätt att mot ersättning i legan, hemkallet eller den kontanta lönen, till soldat upplåta allenast torp med kåltäppa eller planteringsland, eller ock utgifva allenast kontant lega och lön, dock med rättighet för soldaten att efter ett år, räknadt från näst efter derom gjord framställning inträffande laga fardag, erhålla torp med kåltäppa eller planteringsland mot afdrag å lönen till det belopp, som i kontraktet för sådant fall är bestämdt.

Då en soldat vid antagandet kontrakterat med rusthållarne om en viss kontant årlig lega och lön, så eger det oaktadt likväl soldaten, enligt förutnämnda kongl. kungörelse, rätt att efter uppsägning erhålla torp med kåltäppa eller planteringsland. Rotehållarne måste således städse vara beredda att, när helst soldaten för godt finner, till honom öfverlemna torp med kåltäppa eller planteringsland, och således under hela soldatens tjänstetid skola rotehållarne, jemte den kontrakterade lönen, äfven bygga och underhålla torp. Detta synes mig för rotehållarne vara allt för betungande. Då soldaten vid antagandet kontrakterat vare sig om torp med kåltäppa eller planteringsland eller om en viss kontant årlig lega och lön, borde väl det dervid förblifva utan några särskilda rättigheter för soldaten.

Af hvad sålunda anförts vågar jag vördsammast föreslå,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t hemställa, det Kongl. Maj:ts täcktes taga i öfvervägande, huruvida rote- och rusthållares skyldighet, enligt ofvan åberopade kongl. kungörelse, må så till vida ändras, att rote- och rusthållare, äfven i de landskap der sådant nu ej är medgifvet, varda oförhindrade att mot ersättning i legan, hemkallet eller den kontanta lönen till soldat upplåta allenast torp med kåltäppa eller planteringsland, eller ock utgifva allenast kontant lega och lön.

Stockholm den 23 januari 1899.

A. J. Högstedt.
